

4 — Peron broj tri

Zapalio je još jednu cigaretu i žmureći sačekao da *voz prođe*. Udari vazduha prouzrokovani silinom prolaska vagona, odbijali su se o njegove stisnute kapke.

Mislio je ako otvori oči, skočiće.

Ako ga pogleda, poludeće.

Ako je uopšte mogao da poludi više.

Svet oko njega se, naposljetku, umirio i on je, uz udaljene kloparajuće zvuke, opet mogao da ga pogleda. Nepregledne poljane suve letnje trave pravile su krug oko železničke stanice, ispresecan vrelinom prilaznih puteva. Pustih. I on je bio sam na stanici. Ni jednog skretničara, službenika, radnika, insekta. Tišina i paučina visile su sa trulih dasaka nadstrešnice na rubu obrušavanja.

Pažljivije je osmotrio zid. Nekad je mogao biti žut. Crven možda. Sada su od njega ostale samo cigle. Blatnjave i naružene ugrizima vremena i muvljih larvi. Oblaci su se skupljali tiho, kvarno, spajajući se u tački koja je postepeno pucala pod vlažnim teretom.

Mrak se brzo spuštao, donoseći pretnje oluje i grada. Vetar se pojačavao, kovitlao prašinu i slepljene vlati trave. Džemper maslinaste boje, koji je nosio već deset hiljada petsto osamdeset i pet dana, nije uspevao da ga odbrani od naglog zahlađenja. Prekrstio je ruke u nastojanju da se zagreje. Pod je zaškripao pod teretom

tela koje se namestilo u sedeći položaj. Skupio je noge, kolena dotakao bradom i sačekao da se kraj sveta opet dogodi.

I da neki drugi opet nastane.

* * *

I deset hiljada petsto osamdeset i šestog puta probudio se u drugačijem krevetu. Da je uopšte mogao da odredi koji je to *njegov* krevet, rekao bi da je oči otvorio u *tuđem*. Ali nije. Ovaj komad nameštaja nedvosmisleno ga je smatrao za svog vlasnika. A žena pored njega za svog muža.

Ova je imala kosu do ramena i ten koji je svetleo do tačke pojave bolova u očima posmatrača. Ili je to bio samo odsjaj jutarnjeg sunca na njenoj koži? Zažmurio je i bešumnim pokretom dotakao golo ženino rame.

U nemom filmu, trgla se.

Govorila.

Ali je nije razumeo.

I on je govorio.

Ali se nije čuo.

Posegnuo je za kutijom cigareta na stočiću. Ona se nadurila. Zapalio je jednu. Ona je ustala.

Otišla.

* * *

Udari vazduha nosili su mu kosu i zatezali lice. Donosili smrad buđi i pacovskih lešina iz podzemnog tunela. Ovako, tu, na nekoliko koraka od ambisa u kom su ležale nagnječene pruge, osećao se živim. Jedino tu. U metrou tuđinskog grada. Pod žmirkavim neonskim osvetljenjem o koje bi se pržili insekti, da ih je bilo. *Voz* je izronio iz grotla i odmah potom izgubio se u drugom. Udaljena tutnjava izazvala mu je poriv da u ambis skoči.

Da za *vozom pojuri*.

I da za njim samo trči.

Da ga nikada ne sustigne i nikada ne dotakne.

Osvrnuo se i pogledom obuhvatio oronulu stanicu čije su zidove ispunjavali izbledeli plakati i grafiti. Miris urina širio se prostorijom lučnog plafona, koji su držali stubovi izjedeni kiselinom i fekalnim bakterijama. Odabrao je jedan, spustio se kraj njega, zapalio cigaretu i sačekao novi dan.

* * *

Ova je imala prljavo plavu kosu i spavala je mirno. Nasmejano, čak. Mirisala je na omekšivač i tuđe intimne odnose. Posegnuo je za njenim ramenom i na trenutak zastao, najednom shvativši da je ovaj pokret jedina konstanta u njegovom životu. Pod naletom iznenadne spoznaje, prsti su mu zadrhtali i, kroz letnju spavaćicu, drhtaj preneli na njeno rame.

Lako je otvorila oči.

Otvorila usta.

Spustio je pogled na njene usne.

Pogledom ih oblizao.

Ali ukus nije osetio.

Ni reči.

Nagnula se u naporu da ga poljubi. Grudima mu je dotakla mišicu. Nije ih osetio, ni erekcijom podstakao. Povukla se, ne poljubivši ga.

Otišla je.

* * *

Neki su se, u prolazu, češali o njega, požurivali ga otpozadi, neki mu dobacivali neuhvaćene poglede. Svi su duhovi žurili, u žurbi ga gonili. Puštao je da ga talasi nevidljivih ljudi zapljuskuju, nose ka peronima. Poskakivao je i lebdeo, pre nego što se konačno našao napolju, na mestu odakle sve počinje i gde se sve završava.

Zastao je, najednom oslobođen pritiska nepostojeće mase, raštrkane unaokolo. Čangrljavi glasovi vučenih kofera i putnika zgađenih nad čučavcima u staničnom toaletu, prodirali su mu kroz slepoočnice i zaustavljali se negde u potiljku. I tu se migoljili, tu umirali.

Pun nade, opipao je zadnji džep na farmerkama. Mekano pakovanje cigareta sa olakšanjem mu je zašuštalo pod prstima. Nestrpljivo je izvadio poslednju i zapalio je. Rupičasti dim izdužio se u koprenu, odlebdevši u pravcu perona broj tri.

Spretnim pokretima deteta, u nekoliko koraka i jednom skoku, našao se na *pruzi*. Jedinoj praznoj, jedinoj trudnoj. Onoj koja je *voz* strpljivo čekala. Zakoračio je. Drvena prečaga zaškripala je pod blatnjavom patikom, prihvativši je. Zakoračio je opet, ustežući se. Žmirkajući u nedoumici da li da zatvori oči. Daleka grmljavina mašine uvlačila mu se pod dlake, podizala ih nedokučivim redosledom koji je sama birala.

Ipak nije spustio kapke.

Nastavio je da korača.

Da se sve jače kostreši i ježi.

Ostavljajući trag od rupičastog dima.

* * *

Ona nije spavala. Gledala ga je uspavanog umesto toga. Kada je otvorio oči, pogled mu se susreo sa dva tunela. Dva crna grotla iz kojih je vazduh kuljao i blago ga šamarao. Po navici, posegnuo je ka njenom ramenu da je probudi, ostavivši ruku da na pola puta visi u vazduhu.

Nasmejala se.

Nasmejao se.

Pitala je.

Odgovorio je.

Razumeli su se, smejući se.

Gledao je u oči putnika koji mu je išao u susret. Ovaj ga je odmerio i obišao sa desne strane, pri tom ga nemarno udarivši po ramenu. Zaneo se, povratio ravnotežu i podigao ispalu cigaretu. Srknuo je dim, izbacivši ga kroz nos. Negde u daljini žena je vikala na dete koje je razmaženo plakalo. Odmah sa njegove leve strane poznatim smradom vonjao je muški toalet. Okrenuo je glavu u tom smeru i u ogledalu video debelog muškarca kako, sa tragovima znoja ispod pazuha, otresa ud.

Pažnju mu je privuklo staro strujanje vazduha koje je sve jače tutnjalo iz tame. Zenice su mu se proširile u potrazi za svetlošću. A zatim se skupile.

Voz je stigao na vreme. Otvorio vrata.

Bacio je ostatak cigarete, zgazio je vrhom patike i *ušao*.

Ka peronu broj tri glavne železničke stanice.

Ka dva crna i nasmejana grotla.